

Inter Mirifica
พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วย
“สื่อสารสังคม”

อารัมภบท

1. ความหมายของคำ

ในบรรดาการค้นพบทางเทคโนโลยีอันมหัศจรรย์ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า และอัจฉริยภาพของมนุษย์ที่คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ออกมาจากสิ่งสร้าง พระศาสนจักรต้อนรับและส่งเสริมด้วยความสนใจเป็นพิเศษในการค้นพบที่สัมพันธ์โดยตรงกับจิตใจของมนุษย์ และเป็นช่องทางใหม่ในการถ่ายทอดข่าวสาร ความคิดเห็น และคำสอนทุกประเภทได้อย่างรวดเร็วที่สุด สิ่งสำคัญที่สุดของการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์เหล่านี้ คือ สื่อต่าง ๆ อันได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และอื่น ๆ ซึ่งโดยลักษณะของสื่อแล้วสามารถเข้าถึงและมีอิทธิพลไม่เพียงแต่บุคคลเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อกลุ่มชนและสังคมมนุษย์โดยรวมด้วยเหตุนี้ จึงเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า “วิธีการสื่อสารสังคม”

2. เพราะเหตุใดสภาสังคายนาถึงสนใจเรื่องนี้

พระศาสนจักรยอมรับว่าสื่อเหล่านี้ หากใช้อย่างเหมาะสม ย่อมอำนวยคุณประโยชน์แก่มนุษยชาติอย่างมาก เพราะมีส่วนในการให้ความบันเทิงและเสริมสร้างมนุษยชาติ อีกทั้งเผยแพร่และคำจุนพระอาณาจักรของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรตระหนักด้วยว่า มนุษย์อาจใช้สื่อเหล่านี้ในทางตรงข้ามกับแผนการของพระเจ้าผู้สร้าง และก่อให้เกิดความหายนะแก่มนุษย์ อันที่จริง พระศาสนจักรในฐานะมารดา เคยมีประสบการณ์ความเศร้าเสียใจที่เกิดจากอันตราย ซึ่งบ่อยครั้งเนื่องมาจากการใช้สื่อในทางที่ผิด ดังนั้น สภาสังคายนา พระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราช จึงมีความห่วงใยในเรื่องสำคัญยิ่งนี้ และถือเป็นหน้าที่ที่ต้องกล่าวถึงปัญหาสำคัญของวิธีการสื่อสารสังคม และคาดหวังว่าคำสอนและกฎเกณฑ์ที่จะเสนอต่อไปนี้ จะเป็นประโยชน์ส่งเสริม มิใช่เฉพาะต่อความรอดของคริสตชนเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติทั้งหมดด้วย

บทที่ 1

คำสอนของพระศาสนจักร

3. หน้าที่ของพระศาสนจักร

พระคริสตเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักรขึ้น เพื่อนำความรอดมายังมนุษย์ทุกคน ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงตระหนักถึงหน้าที่การเทศน์สอนพระวรสาร และถือเป็นหน้าที่ประการหนึ่งของพระศาสนจักรที่จะใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชนเพื่อประกาศสารแห่งความรอดและสอนผู้คนให้รู้จักใช้สื่อเหล่านี้อย่างถูกต้องเหมาะสมด้วย

ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงมีสิทธิโดยกำเนิดที่จะใช้และมีสื่อเหล่านี้ไม่ว่าชนิดใด เท่าที่จำเป็น หรือมีประโยชน์ต่อการอบรมคริสตชน และในความพยายามทุกประการเพื่อความดีของวิญญาณทั้งหลายเป็นหน้าที่ของผู้อภิบาลที่จะอบรมและแนะนำสัตบุรุษให้ใช้สื่อเหล่านี้ เพื่อบรรลุถึงความรอด และความสมบูรณ์ทั้งของตนเองและครอบครัวมนุษยชาติทั้งหมด

นอกจากนี้ ฆราวาสจะต้องพยายามปลูกฝังจิตตารมณ์ความเป็นมนุษย์และการเป็นคริสตชนให้เข้าสู่สื่อเหล่านี้ เพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวังอันยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ และแผนการของพระเจ้า

4. กฎศีลธรรม

ในการใช้สื่อเหล่านี้อย่างเหมาะสมจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนซึ่งใช้สื่อต้องรู้จักกฎเกณฑ์ทางจริยธรรม และนำมาปฏิบัติในการใช้สื่ออย่างมีจิตสำนึกพวกเขาต้องพิจารณาถึงเนื้อหา ซึ่งสื่อแต่ละประเภทกระจายและถ่ายทอดตามลักษณะเฉพาะของตน และในขณะเดียวกันให้คำนึงถึงสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์ บุคคล สถานที่ เวลา และเงื่อนไขอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้การสื่อสารนั้น ซึ่งอาจส่งผลหรือเปลี่ยนเนื้อหาได้อย่างสิ้นเชิง ในบรรดากรณีแวดล้อมเหล่านี้ สิ่งที่ต้องพิจารณาคืออำนาจการโน้มน้าวจิตใจ ที่มีอยู่ในสื่อแต่ละประเภท เพราะอาจมีมากจนบางครั้งประชาชนโดยเฉพาะคนที่ไม่ได้รับการเตรียมแทบจะไม่ตระหนักถึงผลกระทบ หรือหากจำเป็นก็แทบจะปฏิเสธไม่ได้

อย่างไรก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องมีโนธรรมที่ถูกต้องในการใช้สื่อเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นปัญหา ซึ่งมีการอภิปรายกันอย่างรุนแรงในปัจจุบัน

5. สิทธิในข้อมูลข่าวสาร

ประเด็นปัญหาแรก เกี่ยวข้องกับ“ข้อมูลข่าวสาร” หรือ การเสาะหาและการรายงานข่าว ปัจจุบัน เป็นเรื่องแน่ชัดว่าข่าวสารเป็นประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าของสังคมปัจจุบัน และเนื่องจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์ใกล้ชิดของผู้คนบรรลุผลสำเร็จ การเผยแพร่ข่าว และเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว นั้น ทำให้ทุกคนทราบเรื่องราวอย่างดี จึงสามารถมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อความดีของส่วนรวม และพร้อมที่จะส่งเสริมและทำให้สวัสดิภาพของสังคมบ้านเมืองโดยรวมเจริญก้าวหน้าฉะนั้น ในสังคมผู้คนจึงมีสิทธิประการหนึ่งในเรื่องข้อมูลข่าวสารทั้งที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือหมู่คณะ อย่างไรก็ตาม การใช้สิทธินี้อย่างถูกต้อง เรียกร้องให้ข่าวสารที่จะเผยแพร่ นั้น ควรเป็นเรื่องจริงและสมบูรณ์เสมอ รวมทั้งอยู่ในขอบเขตความยุติธรรม และเมตตาธรรม นอกจากนี้ วิธีการที่ใช้เผยแพร่ถ่ายทอดข่าวสารนั้น ควรเป็นวิธีการที่เหมาะสม วิธีการการหาข่าวและการรายงานข่าวนั้น ต้องเคารพกฎศีลธรรม สิทธิอันชอบธรรม และศักดิ์ศรีของปัจเจกบุคคลทั้งนี้เพราะมิใช่ความรู้ทุกอย่างมีคุณประโยชน์ แต่ “สิ่งที่เสริมสร้างคือความรัก” (1คร 8:1)

6. ศิลปะและศีลธรรม

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิที่เรียกว่าศิลปะ กับสิทธิและกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม การโต้แย้งที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ มักเกิดจากการสอนแบบผิด ๆ เกี่ยวกับจริยธรรมและความสวยงามเชิงศิลปะ สภาสังคายนาจึงประกาศว่า ทุกคนต้องยึดถือกฎศีลธรรมเป็นเอกอย่างเด็ดขาด เพราะกฎศีลธรรมเท่านั้นที่จะทำให้กฎระเบียบอื่น ๆ ของมนุษย์ รวมทั้งศิลปะนั้น ประสบความสำเร็จกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม แม้กฎระเบียบต่าง ๆ เหล่านั้น จะดีมากเพียงไรก็ตาม แท้จริง ระเบียบศีลธรรมประการเดียวเท่านั้นที่เข้าถึงธรรมชาติทั้งหมดของมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างมาให้รู้จักคิดหาเหตุผล และทรงเรียกไปสู่จุดหมายเหนือธรรมชาติ หากมนุษย์ถือระเบียบศีลธรรมอย่างครบถ้วนและซื่อสัตย์ ระเบียบศีลธรรมนั้นจะช่วยนำมนุษย์ให้บรรลุถึงความดีพร้อมสมประสงค์และความสุขอย่างสมบูรณ์

7. การกล่าวถึงความชั่วร้ายทางศีลธรรม

ประการที่สามการเล่าบรรยาย หรือพรรณนาความชั่วร้ายทางศีลธรรม โดยผ่านทางสื่อมวลชน ก็สามารถช่วยให้เรารู้จัก และวิเคราะห์มนุษย์ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยเผยแสดง และยกย่องความดีและความจริง ให้ปรากฏเด่นชัด โดยเฉพาะเมื่อใช้วิธีการเล่าเหตุการณ์ที่เหมาะสมอย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นผลร้ายมากกว่าเป็นผลดีแก่วิญญาณ สื่อมวลชนต้องถือตามกฎศีลธรรมอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องระมัดระวัง หรือที่จะไปกระตุ้นความต้องการที่ไม่ดีในตัวมนุษย์ที่อ่อนแอ เพราะบาปกำเนิด

8. ความคิดเห็นของสาธารณชน

เนื่องจากทุกวันนี้ ความคิดเห็นของสาธารณชนมีอำนาจและอิทธิพลอย่างใหญ่หลวง เหนือชีวิตส่วนตัว และสาธารณะของพลเมืองไม่ว่าเขาจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมใด ดังนั้น จึงจำเป็นที่สมาชิกทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามความยุติธรรมและความจริงพวกเขาจะใช้วิธีการสื่อสารสังคม ในการร่วมมือกันสร้างและแพร่ความคิดเห็นของสาธารณชนที่ดีงาม

9. หน้าที่ของผู้ใช้

ผู้ใช้สื่อมวลชนทุกคน กล่าวคือ ผู้อ่าน ผู้ชม และผู้ฟัง ต่างใช้เสรีภาพในการรับข่าวสาร ซึ่งแพร่กระจายด้วยสื่อเหล่านี้ ผู้ใช้จึงมีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะเลือกอย่างถูกต้อง และในการเลือกนั้น เขาต้องส่งเสริมสิ่งที่แสดงถึงคุณค่าทางศีลธรรม วัฒนธรรม และศิลปะอย่างชัดเจน และต้องหลีกเลี่ยงสิ่งที่อาจเป็นเหตุหรือโอกาสให้เกิดความเสียหายทางจิตวิญญาณ ทั้งต่อตนเอง หรืออาจเป็นแบบอย่างไม่ดีชักจูงคนอื่นให้ตกอยู่ในอันตราย เขาต้องหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความดี และส่งเสริมความชั่วร้าย ในกรณีหลัง มักเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เมื่อเราให้เงินสนับสนุนผู้ผลิตที่ใช้สื่อเหล่านี้ โดยคิดถึงแต่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่านั้น

เพื่อผู้ใช้สื่อมวลชนได้ปฏิบัติตามกฎศีลธรรม เขาต้องไม่ละเลยที่จะหาข้อมูลจากผู้มีอำนาจหน้าที่ ถึงแนวทางปฏิบัติที่สมควรและถือตามคำวินิจฉัยนั้น โดยยึดหลักมโนธรรมที่ถูกต้อง ยิ่งกว่านั้น พวกเขาต้องอบรมให้มีมโนธรรมที่ชัดเจนและเที่ยงตรง เพื่อต่อต้านอิทธิพลที่ไม่ซื่อสัตย์ และปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องอย่างแน่นอน

10. หน้าที่ของเยาวชนและบิดามารดา

บรรดาผู้ใช้สื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเยาวชน ควรฝึกฝนตนให้รู้จักพอประมาณ และมีวินัยในการใช้สื่อเหล่านี้ นอกจากนี้ยังควรพยายามเข้าใจให้ดียิ่งขึ้นในสิ่งที่ตนได้เห็น ได้ฟัง และได้อ่าน เยาวชนควรมีการพูดคุยปัญหาเหล่านี้กับบรรดาผู้อบรมและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ เพื่อเรียนรู้ที่จะตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง บรรดาบิดามารดาต้องระลึกว่าเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องเอาใจใส่ระแวดระวังมิให้ภาพยนตร์ การแสดง สิ่งพิมพ์ และอื่น ๆ ซึ่งตรงข้ามกับความเชื่อและศีลธรรมนั้น เข้ามาในบ้านได้ และต้องปกป้องบุตรธิดาในครอบครัวจากสิ่งเหล่านี้ในที่สุดด้วย

11. หน้าที่ของผู้ผลิต

พันธะสำคัญทางศีลธรรมที่ต้องใช้สื่อมวลชนอันถูกต้องนั้น ตกอยู่กับนักหนังสือพิมพ์ นักเขียน นักแสดง ผู้กำกับ การแสดง ผู้อำนวยการสร้าง ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตและผู้ขาย นักวิจารณ์ และบรรดาผู้มีส่วนในการสร้าง และถ่ายทอดติดต่อกันต่อไป ด้วยเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าบุคคลเหล่านี้ต้องมีความรับผิดชอบอย่างหนักหน่วงเพียงใดในสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพราะเขาสามารถชักนำมนุษยชาติไปในทางดี หรือทางชั่วก็ได้ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารและสร้างแรงกดดันได้

ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของบุคคลเหล่านี้ ที่จะปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง และศิลปะ โดยมีให้ขัดต่อความดีของส่วนรวม เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ได้ง่ายขึ้น พวกเขาต้องเข้าอยู่ในสมาคมอาชีพ ที่สามารถทำให้สมาชิกเคารพกฎศีลธรรมในปัญหาและการประกอบอาชีพ และหากจำเป็นก็ให้มีสัญญาที่จะปฏิบัติตามประมวลกฎศีลธรรม

ขอให้บุคคลเหล่านี้จำไว้เสมอว่า ผู้อ่านและผู้ชมส่วนใหญ่ประกอบด้วยเยาวชน ซึ่งต้องการหนังสือและการแสดงที่ให้ความเพลิดเพลินอันสุจริต และยกจิตใจให้สูงขึ้น นอกจากนี้ขอให้เอาใจใส่มอบหมายเรื่องเกี่ยวกับศาสนาแก่ผู้ร่วมงานที่จริงจังและมีความสามารถ เพื่อให้การทำงานศาสนานี้ดำเนินไปด้วยความเคารพ

12. หน้าที่ของอำนาจรัฐ

อำนาจรัฐมีหน้าที่พิเศษในเรื่องนี้ โดยคำนึงถึงความดีส่วนรวมด้วยการจัดระเบียบสื่อ เจ้าหน้าที่บ้านเมืองมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสื่อ คือเสรีภาพอันชอบธรรมที่จะได้รับ

ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งสังคมสมัยใหม่ต้องการอย่างยิ่งเพื่อความเจริญก้าวหน้าของสังคม ส่งเสริมคุณค่าด้าน ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ใช้สื่อมีเสรีภาพในสิทธิอันชอบธรรมของเขา นอกจากนี้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังต้องคำนึงช่วยเหลือความคิดริเริ่มที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกับบรรดา เยาวชน ซึ่งหากปราศจากความช่วยเหลือของรัฐ ก็ไม่สามารถดำเนินงานได้

ที่สุด เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ซึ่งเป็นผู้ดูแลสวัสดิภาพของพลเมือง มีหน้าที่ต้องตรากฎหมาย และปฏิบัติตาม กฎหมายนั้น เพื่อระแวดระวังสอดส่องมิให้มีการใช้สื่อมวลชนเหล่านี้ในทางที่ผิด ซึ่งเป็นอันตรายร้ายแรง แก่ศีลธรรมของประชาชน และความก้าวหน้าของสังคม การระแวดระวังเช่นนี้มีมิใช่เป็นการลิดรอน เสรีภาพส่วนบุคคล หรือของกลุ่มชนแต่ประการใด โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้มีอาชีพใช้สื่อมวลชนขาดความ สำนึกในอาชีพของตน

จะต้องกำหนดมาตรการพิเศษ เพื่อปกป้องเยาวชนจากสื่อและการแสดงต่าง ๆ ที่เป็นภัยต่อวัยของเขา

บทที่ 2

ในกิจการมการอภิบาลของพระศาสนจักร

13. การทำงานของผู้อภิบาลและสัตบุรุษ

สมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรจะใช้เวลาพยายามร่วมกัน โดยไม่ชักช้าและด้วยความกระตือรือร้น ที่ จะใช้สื่อมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ ในงานแพร่ธรรมที่มากมายหลากหลายตามที่กรณีแวดล้อม เรียกร้อง โดยมีความกังวลห่วงใยที่จะป้องกันมิให้เกิดความคิดริเริ่มที่ไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งที่ ที่วิวัฒนาการทางศาสนาและศีลธรรม เร่งเร้าให้เข้าแทรกแซงอย่างรีบด่วนมากกว่า

ฉะนั้น ให้บรรดาผู้อภิบาลมีใจรื้อร่นปฏิบัติหน้าที่ของตนในด้านนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่การเทศน์ พระวรสารส่วนฆราวาสที่มีบทบาทในการใช้สื่อมวลชนเหล่านี้ ต้องเป็นประจักษ์พยานประกาศองค์พระ คริสตเจ้าด้วย โดยปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของแต่ละคนด้วยความสามารถ และมีจิตตารมณ์การแพร่ธรรมใช้ ความสามารถทางเทคนิค เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และศิลปะ ช่วยเหลืองานอภิบาลสัตบุรุษของพระศาสน จักรโดยตรง เท่าที่สามารถทำได้

14. ความคิดสร้างสรรค์ของคาทอลิก

เราต้องเริ่มต้นด้วยการสิ่งพิมพ์ที่สุจริต แต่หากต้องการให้ผู้อ่านได้ซึมซาบจิตตารมณ์คริสตชนอย่าง แท้จริง ก็จำเป็นส่งเสริมและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกที่แท้จริง ไม่ว่าสื่อสิ่งพิมพ์นั้นจะออกและ ดำเนินการโดยผู้ใหญ่นายพระศาสนจักรหรือฆราวาสก็ตาม โดยที่สิ่งพิมพ์นั้นมีจุดหมายชัดเจนในการ อบรม ยืนยันและส่งเสริมความคิดเห็นของประชาชนให้สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ กับข้อความเชื่อและ แนวทางคาทอลิก รวมทั้งการเผยแพร่และอธิบายข่าวสารเกี่ยวกับชีวิตของพระศาสนจักรได้อย่างถูกต้อง

สัตบุรุษควรได้รับการย้ำเตือนถึงความจำเป็นที่จะต้องอ่าน และเผยแพร่สื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิก เพื่ออบรม การ รู้จักวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ แบบคริสตชน

การผลิต และฉายภาพยนตร์ที่เป็นประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งทางศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์สำหรับเด็ก ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และร่วมมือในการผลิต และการริเริ่มของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายที่สุจริต มีการฉาย ภาพยนตร์ที่มีคุณค่าได้รับการวิจารณ์ที่ดีและได้รับรางวัลโดยร่วมมือกับโรงภาพยนตร์ที่ดำเนินงานโดยคาทอลิกที่ซื่อสัตย์สุจริต

เช่นเดียวกัน ควรสนับสนุนการกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์ที่มีคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการสำหรับเด็ก รายการของคาทอลิกควรได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่ เพราะชักจูงผู้ฟังและผู้ชมให้มีส่วนร่วมในชีวิตของพระศาสนจักร และทำให้พวกเขาคุ้นเคยกับความจริงด้านศาสนา ณ ที่ซึ่งเหมาะสมควรมีการจัดตั้งสถานีของคาทอลิกขึ้น อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องเอาใจใส่ให้รายการต่าง ๆ นั้นมีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ควรมีความพยายามที่จะให้ศิลปะด้านการละคร ซึ่งมีความงดงามแก่แก่ และแพร่หลายทางสื่อมวลชนนั้น ได้มีส่วนร่วมในการอบรมด้านมนุษยธรรมและศีลธรรมของบรรดาผู้ชมด้วย

15. การอบรมผู้ผลิตสื่อ

เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเราจึงไม่ควรริรอที่จะอบรมพระสงฆ์ นักบวชและฆราวาส ให้มีความสามารถที่จะใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชน เพื่อจุดประสงค์ในงานแพร่ธรรม

ก่อนอื่น ฆราวาสควรได้รับการฝึกฝนเรียนรู้ด้านเทคนิค ข้อความเชื่อ และศีลธรรม โดยเพิ่มจำนวนโรงเรียน คณะในมหาวิทยาลัย และสถาบันต่าง ๆ ให้มากขึ้น ในสำนักศึกษาเหล่านี้ นักหนังสือพิมพ์ นักเขียนเรื่อง ภาพยนตร์ เรื่องวิทยุ และเรื่องโทรทัศน์ ตลอดจนคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถได้รับการอบรมอย่างครบถ้วน ซึ่งตีมูลค่าไปด้วยจิตตารมณ์แบบคริสตชน เป็นต้นเกี่ยวกับคำสอนของพระศาสนจักรว่าด้วยสังคมนักแสดงละครต้องได้รับการอบรมและช่วยเหลือเช่นเดียวกัน เพื่อให้ศิลปะของตนทำคุณประโยชน์แก่สังคมมนุษย์อย่างสมควร ที่สุดต้องเอาใจใส่เตรียมนักวิจารณ์หนังสือ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้แต่ละคนมีความชำนาญในวิชาของตนเป็นอย่างดี รวมทั้งเตรียมและสนับสนุนเขาให้รู้จักวินิจฉัยตัดสินใจเรื่องศีลธรรมในหน้าที่ของตน

16. การอบรมผู้ใช้สื่อ

เนื่องจากผู้ใช้สื่อมวลชนมีอายุ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน จึงควรมีการอบรม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ปรับให้เข้ากับผู้ใช้และอุปกรณ์ที่ใช้โดยเฉพาะ ดังนั้นในโรงเรียนคาทอลิกไม่ว่าระดับใด ใน

สามเณรลัย ตลอดจนองค์การแพรร่ธรรมของฆราวาส ควรมีการส่งเสริมและดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นที่จะบรรลุจุดหมายนี้ เป็นต้นการดำเนินงานเพื่อเยาวชน และขอให้ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม และเพื่อให้ งานนี้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้น ให้อธิบายคำสอนและแนวทางของพระศาสนจักรเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหนังสือคำสอน

17. วิธีการทางเทคนิคและเศรษฐกิจ

ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่บรรดาคริสตชนจะยอมรับอย่างเหมินเฉย ให้พระวาจาแห่งความรอดถูกหน่วง เหนี่ยว และขัดขวาง เพราะอุปสรรคทางเทคนิคและเงินทุน ซึ่งแน่นอนว่าต้องใช้เงินจำนวนมาก ด้วยเหตุ นี้สภาสังคายนาขอเตือนบรรดาคริสตชนว่า พวกเขา มีหน้าที่ต้องบำรุง และช่วยเหลือหนังสือพิมพ์ คาทอลิก นิตยสาร การผลิตภาพยนตร์ สถานีและการกระจายเสียงทางวิทยุ และโทรทัศน์ เนื่องจาก กิจการเหล่านี้ล้วนมีจุดประสงค์หลักที่จะเผยแผ่และปกป้องความจริง รวมทั้งให้การอบรมพระคริสต ธรรมแก่สังคม พร้อมกันนี้ สภาสังคายนาขอเชิญชวนบรรดาสมาคมต่าง ๆ ตลอดจนบุคคลที่มีตำแหน่ง สำคัญในด้านเศรษฐกิจหรือด้านเทคนิค ให้ส่งเสริมเรื่องการใช้สื่อ ทั้งด้วยการบริจาคทรัพย์ และการใช้ ความเชี่ยวชาญของตนรับใช้วัฒนธรรมและการแพรร่ธรรมที่แท้จริง

18. วันสื่อมวลชนประจำปี

เพื่อให้งานแพรร่ธรรมต่าง ๆ ของพระศาสนจักรโดยใช้สื่อมวลชนได้ผลดียิ่งขึ้น ทุกปี ในทุกสังฆมณฑล ทั่วโลกโดยดุลยพินิจของพระสังฆราช ควรจัดให้มีวันหนึ่งซึ่งเตือนสติบรูษให้สำนึกถึงความรับผิดชอบใน เรื่องสื่อ และเชิญชวนให้สวดภาวนา รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกองทุนเพื่อจุดหมายดังกล่าว กองทุนนี้จะ ใช้เฉพาะเพื่อการส่งเสริมบำรุง และพัฒนาสถาบันและกิจการงานต่าง ๆ ของพระศาสนจักรในเรื่องนี้ ตามความต้องการของโลกคาทอลิก

19. คณะกรรมการในสันตะสำนัก

ในการปฏิบัติหน้าที่สูงสุดเกี่ยวกับการอภิบาลสัตบุรุษโดยใช้สื่อมวลชนนั้น พระสันตะปาปามี คณะกรรมการเฉพาะของสันตะสำนักเป็นผู้ช่วย

20. หน้าที่ของพระสังฆราช

เป็นหน้าที่ของพระสังฆราชที่จะดูแล ให้คำแนะนำ และส่งเสริมกิจการงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการแพรร่ ธรรมต่อสาธารณชนในสังฆมณฑลของตน ทั้งนี้โดยไม่ยกเว้นกิจการที่อยู่ในความดูแลของคณะนักบวช

21. คณะกรรมการระดับชาติ

เพื่อการแพรร่ธรรมให้ได้ผลในระดับชาติ จำเป็นต้องรวมกำลัง และมีความคิดเห็นเป็นหนึ่งเดียวกัน ฉะนั้น สภาสังคายนาจึงกำหนดและบัญญัติให้ตั้งศูนย์และคณะกรรมการระดับชาติขึ้น สำหรับการพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุและโทรทัศน์ และให้ทำนุบำรุงกิจการเหล่านี้โดยทุกวิถีทาง หน้าที่ของคณะกรรมการ

ดังกล่าว คือการดูแลให้มีการอบรมมโนธรรมของสัตบุรุษอย่างถูกต้องในการใช้สื่อมวลชนรวมทั้งส่งเสริมและให้คำแนะนำแก่กิจการที่คริสตชนคาทอลิกกระทำในเรื่องนี้

ศูนย์และคณะกรรมการของแต่ละประเทศ อยู่ภายใต้การดูแลปกครองของพระสังฆราชกลุ่มหนึ่งหรือองค์ใดองค์หนึ่งที่ได้รับการเลือก ขณะเดียวกัน ในศูนย์หรือในคณะกรรมการนี้ จะต้องมีการหาผู้ที่มีความรู้ทั้งด้านคำสอนคาทอลิก และด้านเทคนิคต่าง ๆ ด้วย

22. การร่วมมือในระดับโลก

เนื่องจากประสิทธิผลของสื่อมวลชนนั้นข้ามพรมแดนระดับประเทศ และส่งผลต่อสมาชิกแต่ละคนของครอบครัวมนุษยชาติทั้งมวล ดังนั้น สำนักงานระดับชาติควรร่วมมือกันในระดับนานาชาติและให้คณะกรรมการต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในข้อ 21 ทำงานอย่างเข้มแข็งและร่วมมือกับองค์กรคาทอลิกระดับนานาชาติ ซึ่งต้องเป็นองค์กรคาทอลิกระดับนานาชาติที่ขึ้นกับสันตะสำนัก และเป็นองค์กรที่ถูกต้องชอบธรรมเท่านั้น

สรุป

23. เพื่อนำหลักเกณฑ์ และกฎทั้งหมดของสภาสังคายนาว่าด้วยสื่อมวลชนมาปฏิบัติให้เกิดผล สภาสังคายนาขอแถลงมอบหมายให้คณะกรรมการแห่งสันตะสำนักที่กล่าวถึงในข้อ 19 จัดการออกคำชี้แจงเกี่ยวกับการอภิบาลสัตบุรุษ โดยการร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่าง ๆ

24. สภาสังคายนาหวังว่า บรรดาบุตรทั้งหลายของพระศาสนจักรจะต้อนรับข้อบังคับและกฎเหล่านี้ด้วยความเต็มใจและจะถือปฏิบัติตามอย่างซื่อสัตย์ และเมื่อถือตามคำแนะนำเหล่านี้แล้ว เขาจะไม่ต้องประสบความเสียหาย แต่ตรงกันข้ามจะเป็นเหมือนเกลือและแสงสว่าง ที่ให้รสชาติแก่แผ่นดินประดุจเกลือ และเป็นแสงสว่างส่องโลก สภาสังคายนาเชื่อเชิญให้ทุกคนที่มีน้ำใจดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสื่อเหล่านี้ ให้พยายามใช้เพื่อความดีของมนุษยชาติเท่านั้น ซึ่งอนาคตของมนุษยชาตินั้นยิ่งวันยิ่งขึ้นกับการใช้สื่อดังกล่าวอย่างเหมาะสมและเมื่อเป็นเช่นนี้ พระนามของพระเจ้าจะได้รับถวายเกียรติจากการคิดค้นสมัยใหม่ เหมือนที่ได้รับการถวายเกียรติจากผลงานศิลปะชั้นเยี่ยมในสมัยโบราณ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของนักบุญเปาโลที่ว่า “พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นองค์เดียวเสมอ ทั้งอดีต ปัจจุบันและตลอดไป” (ฮบ 13:8)

กรุงโรม – มหาวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 1963

เปาโล พระสังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก